

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računa naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 10 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2-50 za 1/64 strani K 1— Privlačnost oznanila se cena primerno zniža.

Štev. 21.

V Ptuj, v nedeljo dne 27. maja 1917

XVIII. letnik

Neuničljiva mlada Avstrija.

Naši sovražniki strmijo nad mladostno energijo, s katero zamore Avstro-Ogrska veljanska bremena te grozovite vojne nositi. Ravno zdaj v času najhujših napadov italijanskega izdajalca se izkazuje mladostna sila naše ljubljene domovine. Lepo in pošteno piše o tej stvari bolgarski list „Echo de Bulgarie“. Glasom poročila c. k. kor. urada se glasi dotični članek tako-le:

Deseta italijanska ofenziva razvija se po vzorcu vseh dosedanjih ofenziv entente. Začetkom manjši uspehi, potem veliko vpitje o zmagi ententnega časopisja, nadalje pomirjenje, razočaranje ter poskusi, prikriti neuspehi. Tokrat pa se gre pač za zadnjo ofenzivo in s tem bodo pač uničene zadnje iluzije naših sovražnikov. V Sočini bitki je avstro-ogrška armada zopet svojo bojno vrednost in monarhija svojo moč in trdnost izkazala. Italijani so zadeji povsod na naravnost junaško obrambo.

V teh trenutkih najskrajnejših bojov spominjamo se nehoti težke naloge, ki jih je Avstro-Ogrska od začetka vojne sem imela: Najprej vstaviti grozoviti sunek rušilnih množic, potem kaznovati zločinke Srbe, nadalje zavrniti izdajalski napad Italijanov, končno se braniti proti rumunskemu roparju, — naloga, ki jo more izvršiti le mogočna, razmerom primerna država. Avstro-ogrška armada izpolnila je to nalogo s krasnim uspehom.

Namesto razrušenja monarhije, ki so ga sovražniki pričakovali, vidi svet čustveni prizor omlajenja tega stoletja starega političnega trupla monarhije. Namesto, da bi podlegla, pokazala je monarhija nanovo svojo življensko moč in si zagotovila pristoječo, mirno bitje.

Zasedenje prestola mladega, čilega in svojemu poslanstvu udanega vladarja je slika tega omlajenja. Sočina bitka pusti zažareti slavo avstro-ogrskih armad v novem svitu in prav nava pot do miru, ki je bila že vesled bitk v Francoskem, Makedonskem in Palestini zapričeta. Sovražniki morajo priznati, da je utrdba četvero-veze povsod ednako močna. Soča topi zadnje upe naših sovražnikov...

Svetovna vojska.

Naš cesar na italijanski fronti.

K.-B. Folgarija, 15. maja. Dne 15. maja 1916 ob 6. zjutraj so grmeli topovi proti italijanskim postojankam na planoti Folgarija.

Zbor prestolonaslednika nadvojvode Karla se je pripravil za predor. Isti dan sta padla Costa d' Agra in Monte Coston. Prestolonaslednikov zbor je nato prodrl daleč na italijansko ozemlje. Ofenziva v tirolskem visokem gorovju, umetnost vodstva in hrabrost naših čet v tistih bojih so pa ostale nepozabne. Ob obletnici začetka prodiralne bitke na Folgarijski planoti se spominjamo posebno živahno prizora, ki nam kaže prestolonaslednika Karla dne 15. maja 1916 na Costilji, ko je dajal povelja za to zgodovinsko borbo. — Cesar je dne 14. maja ob pol 12. dopoldne odpoval z Dunaja na južno Tirolsko. Cesarica je s cesarjevičem Otonom in nadvojvodo Robertom spremlila soproga na kolodvor. Pred kolodvorom so cesarsko rodbino navdušeno pozdravljali. Prizor — cesar z nadvojvodo Robertom, cesarica s cesarjevičem Otonom v naročju — je napravil na občinstvo, ki se je v velikem številu zbralo pred zahodnim kolodvorom, globok vtisk. Cesarica in oba princa so spremili cesarja do Hütteldorfa. Tam so se poslovili. Cesarjevič Oton in nadvojvoda Robert kar nista mogla nehati pozdravljati z roko. Cesar je došel v Trident dne 15. maja ob 6. uri zjutraj in se je s svojim spremstvom, kateremu so se v Tridentu pridružili tja došli svojačasni pripadniki 20. zbor. povelj., odpeljal v avtomobilih na Folgarijo, kjer se je vršila služba božja. Nato so šli na Costillo, odkoder se morejo pregledati bojišča lanskega leta. Opoldne je obed združil „stara 20. zborna poveljstva“ okoli svojega poveljnika, cesarja. Popoldne so stopili na italijanska tla. Zvečer se je cesar odpeljal nazaj na Dunaj.

Na Folgarški planoti.

K.-B. Folgarija, 15. maja. V avtomobilu se je peljal cesar s svojim spremstvom čez Cagliano na Folgarsko planoto. V Acquavivi so se ustavili, tam je bilo postavljeno pred enim letom poveljstvo 20. zbora pod poveljstvom nadvojvode prestolonaslednika. Monarh je razlagal svojemu spremstvu, ki ni pripadalo 20. zbornemu poveljstvu, kaki svrhi so služili posamezni postavljeni prostori. Spomin na najlepše in največje trenutke svetovne vojne se je obudil. Pot se je nadaljevala na Folgarijo. Ustavili so se na cesti Serrada, Palazzo di Parma je bil bivališče prestolonaslednika. Tam je bil postavljen oltar, vojni kurat Manacher je bral mašo, ko je cesar pozdravil 20. zbor. poveljstvo. Kratko propoved je imel škof Bjelick. Na Costilli v spremstvu feldmarsallajntanta von Verdossa je stal cesar skartami v rokah. Šef generalštaba iz leta 1916. je spomnil cesarja dogodkov iz leta 1916. in omenil zlasti prestolonaslednikov poročilo poveljniku 11. armade, generaloberstu Danklu: Vse čete 20. zbora stojte danes na italijanskih tleh. Na potu na Folgarijo je cesar nagovoril vsakega moža, prišlo je tudi odposlanstvo pešpolka št. 21, ki se je boril pod njim, pa je sedaj na neki drugi fronti. Z ginljivo srčnostjo so gledali nanj vsi in nobenega ni prezrl. Pri obedu je prečital naslednik nadvojvode Karla

v poveljstvu cesarjevo lastnoročno pismo: „Na dan obletnice znamenitih bojov je bila moja srčna potreba, da sem prišel k hrabrim četam, ki so bile prizadale pod mojim vodstvom sovražniku silne udarce. Pod božjim svetim oltarjem smo se spominjali hvaležno najmočnejšega blagoslova, ki je nas vodil in molili smo srčno, da bi nam Gospod vojskih trum še nadalje naklonil svojo milost. Zahvaljujem se pripadnikom zbora planik za vse, kar ste storili v obdobju vredni hrabrosti in udanosti. Zaupam Vašemu junaškemu pogumu. Vaš zvesti Karl. — Šef generalnega štaba baron Arz je poslal nastopno brzojavko: Na dan obletnice pričetka slavne ofenzive se spominja vsa oborožena sila s spoštovanjem in občudovanjem svojega vzvišenega, z zmago ovenčanega Najvišjega vojnega gospodarja in prosi Vase Velikanstvo, da sme podati svoje najvdanejše poklonstvo v navdušenju in neomajni zvestobi. Monarh je odgovoril: Srčno se zahvaljujem, ljubi general infanterije, za poklonstvo, imenom vseh svojih zvestih bojnikov podano, ki mi napravljajo baš danes posebno veselje. Karl. — Popoldne je bil cesar na prelazu della Vena ter gledal na naš: pozicije v območju sovražnega orožja in na višine, katere je bil zavojeval 20. zbor v juniju 1916. Tudi na zaledno kopo Campo Molona je šel cesar, baš se je razvijal slaboten artiljerijski boj. Cesar se je potem vrnil v Trident.

Cesar je podelil fml. Ignacu Verdossu von Drossberg vojaški zaslužni križ drugega razreda z vojno dekoracijo in meči in ga osebno izročil osvoboditelju Pixafore di Parisa.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 17. maja. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Boji ob Soči so se včeraj po razmeroma mirni noči nanovo ljuto razvili. Glavni sunek italijanskih napadalnih množic, ki so nepretrgoma ojačenja dobila, obračal se je proti višinski črti vzhodno ozke doline Piava-Salciano in proti našim črtam pred durmi Gorice. Severno tega oddelka se borimo na Kuku južno-vzhodno od Piave dan in noč z največjo ljutostjo. Branitelji in napadalec menjata vsako uro svoje vloge: sveže vprabljene rezerve podijo vrženega nasprotnika vedno zopet k novemu, izgubepolnemu navalu. Bolj južno v prostoru od Monte San Gabriele morali so sovražni regimenti, ko so opetovano brezuspešno našo postojanko naskočili, že popoldne svoj napad opustiti. — Istotako uspešno potekali so za nas boji na od Gorice proti vzhodu vodečih cestah. Tudi v tej pokrajini se je skoraj čez celi dan za last naših prvih črt borilo. Ko je prišel večer, bili so naši jarki, razven nekaterih malih gnezdov strelcev, temeljito očiščeni. Posebno omeniti je dunajske črnovojniške čete, ki so brigadi „Emilia“ v krepkem, uspešnem protisunku 400 vjetih odvzela. Na kraški visoki planoti je bila sovražna infanterija